

dokumentere, men det vilde ganske vist føre os uden for den Forhandling, vi føre i Øjeblikket. Men dermed er altsaa givet, at dette Jærnbaneraad har Indflydelse paa Lovgivningsfager, at det høres af den ærede Indenrigsminister om Lovgivningsfager, og at Lovgivningsfagerne forelægges i den Skikkelse, som Jærnbaneraadet ønsker. Dermed tror jeg, jeg har besvaret, hvad det ærede Medlem fra Stubbeboing har sagt.

Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at jeg ikke har nægtet, at de Motiver, der fra hans Side gjordes gældende i Udvalget med Hensyn til at stille Forespørgsel, vare af grundlovmæssig Art. Jeg tror heller ikke, jeg har instrueret, at den ærede Ordfører har andre Motiver (Afbrudelse). Det tror jeg ikke; i alt Fald har jeg ingenlunde ment, at den ærede Ordfører havde andre Motiver, men jeg har sagt, at den Nægtelse af Forespørgslen, som blev givet os af Flertallet i Udvalget, kom til at fremtræde som en Omhu for Kultusministerens Departementchef; og naar jeg nu har hørt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling) sige, at han ikke vilde være med til at affende denne Forespørgsel, thi han var bange for, at Mindretallet skulde faa Hjælp til sin Nægtelse af Embedet ved at faa Protokollerne udelivered, skal jeg ikke nægte, at der i alt Fald har været nogle af de Medlemmer, der stemte imod Mindretallet, som have havt det Motiv at ville forhindre os fra at faa gode Argumenter fra vor Side til at nægte Embedet. Det er altsaa ikke grebet ud af Luften, at der i Udvalget havde været denne Luft om Forespørgslen, at man ikke vilde være ved noget, som kunde forhindre, at dette Embede blev besat, saaledes som den ærede Kultusminister ønskede det. Man er saa ivrig for at give denne Minister det Embede, skønt man ikke ellers er saa ivrig for at give ny store vigtige Embeder, og naar man saa slutter sig sammen imod Oppositionen for at gøre det, er det ikke saa underligt, at der virkelig er en vis Omhu for, at den ærede Kultusminister skal faa det Embede, han har ønsket. Jeg maa endnu sige til den ærede Ordfører, at naar han sammenligner denne Forespørgsel med Gendarmer og Fæstninger som ulovlige Ting, som vi altsaa ikke skulle forespørge om, saa skal jeg dertil sige, at hvad angaar Gendarmresultaterne — som disse Bedrifter, Gendarmere have udført, i Almindelighed benævnes — have disse været gjort til Gjenstand for Drøftelse her i Salen. Trede Medlemmer af Flertallet ere staaede op og have nøje undersøgt, hvilke udmærkede eller mindre udmærkede Resultater Gendarmene ere komne til, og have altsaa benyttet

de Dplysninger, de have faaet fra den ærede Krigsminister, til at angribe ham med. Og ærlig talt, jeg synes, at hvis vi kunne faa Dplysninger fra de ærede Ministre, som ere gode til at angribe dem med, saa er det ikke saa underligt, at man bruger dem — saaledes var i alt Fald Flertallets Stilling i gamle Dage her i Tinget, den kan jo være forandret saaledes, at man ikke længer ønsker de Dplysninger, man kunde angribe Ministeren med. Men hvis man endnu staar paa det Standpunkt, at man ønsker at angribe Ministeren, er det ikke saa underligt, at man bruger de Dplysninger, man faar fra de ærede Ministre til at angribe dem med. Og hvad Fæstningen angaar, saa tror jeg ikke, at den ærede Ordfører skulde have nævnt den. Thi i Finansudvalget have vi endda hyppig gjort Forespørgsler til den ærede Krigsminister om, hvorledes det stod sig med Fæstningen, hvor langt han var kommen med den, hvilke Fæstningsværker der manglede, hvorledes han tænkte at bære sig ad i Øjeblikket o. s. v., og man har altsaa ønsket at faa detaillerede Dplysninger fra den ærede Krigsminister om Fæstningen. Og vi have jo saaledes ogsaa i Anledning af Tillægsbevillingsloven — jeg huffer det tydelig — været med til ikke alene at spørge om dette, men ogsaa om, hvorfra Pengene skulde komme til disse Fæstningsværker, som den ærede Krigsminister har opført og agter at opføre, eller agtede at opføre. Jeg ved ikke, om den ærede Krigsminister har omvendt sig, og ikke mere ønsker at opføre Fæstningsværker, det skulde glæde mig, men der er vel ikke nogen Udflugt dertil, jeg har heller ikke hørt nogen Udtaalelse i denne Retning. Vi have altsaa ikke vist en saadan Omhu for at gardere os imod de ulovlige Institutioner, dette Ministerium i rigt Maal har undt sig, men vi have spurgt for at faa at vide, hvad der er gjort fra Regeringen og for at oplyse Befolkningen derom. Thi Befolkningen kan ikke være tjent med ikke at vide, hvad Regeringen foretager sig, og Ministeriet har ingen særlig Interesse i at underrette os derom. Jeg tror, at den ærede Ordfører havde gjort klogt i ikke at nævne disse Sager.

Til Slut sagde den ærede Ordfører, at Mindretallet jo selv kunde have indsendt sin Forespørgsel, idet Formanden for Udvalget tilbød, at vi kunde affende den. Men dertil vil jeg sige: at den ganske simple Grund til, at vi ikke gjorde dette, var den, at vi vidste, med fuldkommen Sikkerhed, at indsendte vi denne Forespørgsel, vilde vi fra den høitærede Kultusminister faa et ganske simpelt Nej til Svar. Thi det er jo klart, at paa et Mindretals Forespørgsel om at